

DE PLATE

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring, V.Z.W.
"DE PLATE"

Verantwoordelijke uitgever :

E. DE TAEYE
H. Serruyslaan, 50
8400 OOSTENDE

Nummer 2 van de 2de jaargang / november 1972
Overname van tekst is toegelaten mits bron-
opgave.

U I T N O D I G I N G

=====

Het Bestuur van de Heemkundige Kring "De Plate" heeft de eer en het genoegen U vriendelijk uit te nodigen op de tweede voordrachtavond van het winterseizoen 1972-1973, die zal doorgaan op

vrijdag 24 november 1972

te 20.30u. in de conferentiezaal van het stadhuis.

Het onderwerp : "BAEKELANDT"

De spreker : Dr. Jur. DE BRUYNE

Een graag aanhoorde spreker, een echte folklorist, die voor onze leden geen onbekende meer is, en ons reeds over boeiende onderwerpen heeft gesproken. Nu zal hij het hebben over Baekelandt en zijn bende. Ziehier een korte inhoud van de voordracht.

Onder de Franse bezettings- en revolutietijd maakte Baekelandt en zijn bende furore in Midden-West-Vlaanderen. Vijftig jaar later was hij de boeman van een boekenverslindende bevolking en het prototype van de bandiet. Dr. Michiel De Bruyne heeft zeer nauwkeurig bronnen en literatuur terzake doorwerkt en zal ons pogen te schetsen wie BAEKELANDT in werkelijkheid was. Vlaamse weerstander ? Republikeins verklikker ? Moderne gangster ? Gevaarlijke nozem ? Er werd bovendien reeds zeer veel geschreven over deze Westvlaamse figuur die te Lendeledede geboren werd en in 1803 te Brugge op de Grote Markt onthoofd werd. Op talrijke vragen zal gepoogd worden een antwoord te geven : wie waren de leden van de bende ? Wie waren de slachtoffers ? Hoeveel moorden staan op hun actief ? Wie was de werkelijke leider van de bende ? Hoe ontstonden de talrijke legenden ?

Liefhebbers van geschiedenis ; merk deze avond met een dik kruis, ge moogt dit niet missen en wij durven er op wedden dat niemand zich tijdens deze avond zal vervelen.

Let wel op : de voordracht gaat uitzonderlijk door op een vrijdag, en niet op een dinsdag als naar gewoonte. Wij rekenen eens te meer op een talrijke opkomst.

Ingang gratis.

Het een en het ander over ons Heemkundig Museum

1. Nieuwe aanwinst

Sedert jaren waren wij op zoek naar iets dat in ons Museum ontbrak. Het nieuws viel ons over enkele dagen uit de lucht dat er een oude "Schaarslijperskar" te vinden was te Stene. Onmiddellijk trokken wij met onze verkleefde confrater Gilbert op zoek naar het voorwerp en vonden het in een oude schuur. Na een nauwkeurig onderzoek kwamen wij tot de vaststelling dat het voorwerp goed bewaard was gebleven, en het mechanisme intact en in orde was. Na wat onderhandelen sloegen wij toe en het sedert lang begeerde voorwerp werd onze eigendom. Nu moeten wij er aan toevoegen dat het verhuizen naar ons Museum geen kinderspel is geweest. Moedige mannen zoals Gilbert, Diesje en nog een vrijwilliger zijn er toch mede klaar gekomen en de "Schaarslijperskar" staat nu in volle glorie in het Museum te prijken.

2. Bezoeken aan het Museum

Enkele dagen geleden sprak een persoon mij aan over het Museum. Hij had er wel over horen spreken, maar wist niet waar het gelegen was. Ongehooflijk maar waar ! En nochtans kan men de gewenste inlichting in de Oostendse weekbladen en ook in de Kulturele Kalender door de Kulturele Raad uitgegeven en in alle huizen van stad verspreid, terugvinden. Wat moeten we nog meer doen ?

De Hoofdman

ERRATA

In ons vorig nummer slopen een paar storende typfoutjes. Gelieve op bladzijde 2 te lezen dat Julien De Vuyst specialist is van het MOORDLIED en niet van het Noordlied. Op bladzijde 8 was er spraak van heemkundige werkjes uitgegeven door de Heer Teuninck. Het moest natuurlijk gelezen worden als PENNINGCK. Wij vragen aan de Heer Penninck, Voorzitter van Westvlaams Verbond van Kringen voor Heemkunde, hierbij onze excuses te willen aanvaarden.

LIDGELDEN

Een lid liet ons opmerken dat we vergeten waren het bedrag van het lidgeld voor 1973 mede te delen. Het is 100 Fr (gewoon lid), 300 Fr (steunend lid) en minimum 500 Fr voor ere-leden.

.../...

Het een en het ander over het Heemkundig Museum
(vervolg)

In het vorig nummer van ons tijdschrift sprak ik over al hetgene te bezichtigen was in de zaal Chocqueel van ons Museum.

Gezien het groot aantal tentoongestelde voorwerpen, moest ik stoppen met het onderzoek van de eerste zaal. Het tweede gedeelte van die zaal zullen wij nu verkennen. Het is verdeelt in drie lokaaltjes, waarvan het eerste gewijd is aan de Oostenrijkse, Franse en Hollandse periode van onze geschiedenis en ook aan het begin van onze onafhankelijkheid. Van de Oostenrijkse zien we twee plannen van de stad in 1704 en 1723, een plan van de wateringen ten westen van de stad in 1750; drie exemplaren van aanplakbrieven van 1755, 1767 en 1779, een prachtig zicht op de haven van 1780, een ontwerp van het nieuw stadhuis van 1711, en eindelijk de ceremoniekledij van burgemeester A. Van Iseghem, (1788-1791). Kledij die in de familie bewaard is gebleven en nu in bewaring bij ons blijft. Wat de Franse bezetting betreft hebben wij een zicht op het fort Napoleon, 3 plannen van dit fort, twee aanplakbrieven, een prachtige ets met een zicht op het "Camp d'Ostende" en vele souvenirs van de oud gedienden van Napoleon die hier een verbroedering gesticht hadden. Daarop volgt nu de Hollandse periode met 2 prachtige etsen met zichten op de grote walvis in 1826 hier aangespoeld, en een zicht op de stad, gezien kant van het Uilepoortje.

Van het begin van de Onafhankelijkheid van België tot het jaar 1890, vinden wij nu volgende dokumenten: een diploma aan de stad geschenken na de revolutie van 1830, een gebeeldhouwde kader met onder ander de twee stads-sleutels aan Koning Leopold I aangeboden bij zijn eerste intrede te Oostende, een ets met het portret van onze eerste koningin te Oostende overleden, een aanplakbrief van 1841. Dan volgen talrijke schilderijen en etsen met zichten van Oostende, waaronder werken van F. Musin, Michel Van Cuyk, vader Permeke, Brackx, en twee stadsplannen van 1880 en 1890. In het midden van dit lokaaltje vinden wij twee kasten met dokumenten en een verzameling oude reclame kaarten.

In het tweede lokaaltje, vinden wij een schone herinnering aan de "Belle Epoque" in Oostende, periode die ook een glanspunt is van de geschiedenis onzer stad. Hier zijn te veel dokumenten te zien om ze stuk per stuk te vernoemen. We zullen er dan ook maar een samenvatting van geven. Een grote schilderij van F. Musin, affichen, maquette van het Kursaal in 1943 door de Duitsers afgebroken, toonkasten met velerlei dokumenten, gebruiksvoorwerpen en opsmuk voor dames, souvenir winkeltje, een vrouwenbadkostuum, de eerste gramfoon, een oud fotoapparaat, een oude telefoon, zichten van Oostende, wimpels uitgegeven ter gelegenheid van feesten. Het derde lokaaltje herinnert aan de oorlog 14-18.

.../...

de tussenperiode 1918-1940 en de oorlog 1940-1945, te Oostende. Wij zien er kaarten met zichten, kant bevolking en kant bezetter, aanplakbrieven, noodgeld en schilderijen van het fort Napoleon, van Vanneste en de batterij van het Palace Hotel door E. Bulke, dit wat de oorlog 1918 betreft. Van de tussenperiode zien we talrijke aanplakbrieven, dokumenten, muziekpartituren, foto's over de Burgerwacht, boeken over Oostende, enz... En eindelijk van de oorlog 1940-1945, hebben wij zichten van de verdedigingswerken, zichten van de ontploffing in de haven in 1944, ravitailieringzegels, plan van het Koninklijk chalet door de bezetter versterkt en een vaandeltje door onze bevrijders de "Manitoba Dragoons", de stad aangeboden. Na de oorlog kreeg Oostende het Oorlogskruis en te dier gelegenheid werd de Burgemeester een vaandeltje met de Oostendse kleuren en het nieuw stadswapen op gebrodeerd aangeboden. Deze souvenir is daar ook nu in bewaring.

Daarmede eindigen wij ons bezoek aan de zaal Chocqueel. Het bezoek aan de tweede zaal of de zaal Emile Bulcke, zal verschijnen in ons nummer van december.

Tot weerzien.

De Hoofdman.

DE LEEUWENBRUG

Vanwege onze leden Maurice en Raymond Vantournhout ontvingen wij een antwoord betreffende onze vraag in het oktobernummer aangaande de ligging van de Leeuwenbrug te Oostende. Ziehier wat wij uit hun schrijven vernemen :

"De Smet de Naeyerbrug" heeft een stenen brug waar onder de spoorweg loopt, beter bekend bij de Oostendenaars als "DE TETTEBRUG". De voortzetting van deze laan heeft aan de sluizen twee bruggen, een naar de zee kant "DE ENGELENBRUG" wegens de vier bronzen beelden die er destijds op stonden. De andere brug voor de hangars is "DE LEEUWENBRUG", waarvan de uiteinden versierd waren met vier prachtige bronzen leeuwen. De voeten in blauwsteen staan er nog. Met leedwezen heb ik medegemaakt hoe de Duitse bezetter al deze beelden in beslag "gestolen" heeft".

Een ander lid, Ed. Vanalderweireldt, schrijft ons :

"De Leeuwenbrug is de lage Demeybrug (de brug bij de dokken) die met leeuwen versierd was. Bekijk het boekje "Oostende in oude zichtkaarten", foto 22. Dus de eerste brug noemde men de Tettebrug, de tweede noemde men de Leeuwenbrug".

.../...

.../...

VAZEN EN LEEUWEN AAN DE KONINKLIJKE GALERIJEN

De leden Vantournhout vragen verder in hun brief :

"Door het bouwen van het "Olympisch zwembad" zullen aldaar beelden moeten verdwijnen. Wat zal er van komen ? Zullen ze hier of daar nog dienen als versiering in "De Hof" of "Bosje" ? Of zullen ze onder de slopingshamer komen, zoals de "Stenen Bank" van de Koninginnelaan ?

Zou "De Plate" de nodige voetstappen niet kunnen doen om deze te redden ? Zij werden in de oorlogsjaren 1914-1918 gemaakt".

We kunnen onze leden mededelen dat hun pertinente vraag onmiddellijk in het Comité is behandeld geworden en dat een schrijven met vraag tot redding van die beelden aan het Stadsbestuur van Oostende is gericht geworden.

DE GARRE VAN KONNEE

Eindelijk schijnen we nu de juiste ligging te kennen van de Garre van Konnee. We laten hierbij de uitvoerige tekst volgen, die ons lid Ed. Vanalderweireldt hieromtrent neerschreef :

"De oude Vuurtorenwijk bezat eertijds drie steegjes. Schilderachtig ? Wellicht. Doch het waren ongezone gangetjes met onoglijke krotwoningen. Twee er van verdwenen in 1905, de derde hield koppig stand totdat de Vuurtorenwijk in 1925 geheel moest verdwijnen.

1. Impas A : Dit steegje werd gebouwd in 1894 en was laag gelegen. Het werd de pit (= put) van Meetje Cornu genaamd, en liep uit op de Vuurtorensteenweg. Naast de smalle ingang lag het bekende winkeltje en Café van Petrus David-Cornu. Dit steegje verdween in 1905 voor het aanleggen van de Werktuigkundigestraat en Loodsenstraat.
2. Impas B (of Garre van Konnee) : Deze Impas was gelegen nabij de Vuurtorensteenweg, eveneens in de pit van Meetje Cornu. Het was een Garre met zes kleine woonsten, gebouwd in 1894 en bewoond door Vansteene Pieter, Willaert Richard, Saelels Johanna, Mesier Johanna (bijgenaamd Wanne Bluts) en Cornelius Robaey, naar wie de Garre genoemd werd door de Vuurtorenaars. Het laatste huisje diende als pakhuis voor Petrus David die handel dreef in koolteer en fasselen voor de sloepen op de kielbank. Het steegje verdween in 1905.

.../...

.../...

De beide steegjes waren eigendom van Petrus David en echtgenote Rosalie Cornu (Meetje Cornu). In de Garre van Konnee deed zich in 1904 een klein geval voor die wij hier voor de plezierige noot vermelden. Op zekeren dag passeerde op de Vuurtorensteenweg een zekeren Siessen Soete, die op Sas-Slykens woonde, en met zijn ezel en kar op weg was naar het strand om zand te laden, die hij verkocht in de herbergen. Aan de Garre gekomen hield Siessen stil en ging in het steegje om aan een behoefte te voldoen. Op hetzelfde ogenblik kwamen twee politie-agenten voorbij, die Siessen oppikten en naar "de bak" brachten. De bootjesjouwens die het voorvalletje hadden opgemerkt, en gewoon waren Siessen te plagen, zetten hem op zijn kar en begeleid door de twee politiemannen trok de stoet tot aan de bak in de Edward Hammannstraat, terwijl ze later zongen :

En Siessen stond te pissen
in de Garre van Konnee
D'er kwamen twee pliesjes
en paken Siessen mee.
Siessen zei "Weleire
en k'en ik niets gedaan ;
aan'k het moeten weten
k'aan in 't garretje niet gegaan"
En zonder veel kak
en op hulder gemak
plooiden ze Siessen in de bak !"

3. Impas Blankebergestraat : De ingang van dit steegje lag tussen twee gebouwen in de Blankenbergestraat. In deze Garre waren drie huizetjes, bewoond door Belpaeme Léon, Paepe Delphine en Assemus Constant. Tussen deze huizetjes lag nog een wegje, dat liep naar het veld. Daar stonden nog woningen van Kootje Vannecke en Henri Logghe. Deze Impas werd gebouwd in 1895 en verdween geleidelijk tussen de jaren 1925-1928."

Julius Mac Leod ter ere

=====

De geleerde werd geboren te Oostende op 19 februari 1857. Zijn vader, Aimé Mac Leod, was een liefhebber van biologie en medewerker van de befaamde astronoom A. Quetelet. Zijn moeder, Sophie Fredericq (1819-1895), was een halfzuster van Rosalie en Virginie Loveling en schreef, onder de schuilnaam "Mevrouw Sophia", niet zonder talent o.m. een gewaardeerd volksboek "De Menschen en de Dieren", dat in 1869 door het Willems-Fonds werd uitgegeven en bekroond.

Julius Mac Leod studeerde aan de Rijksuniversiteit te Gent vanaf 1875 en promoveerde op 17 juli 1878, met de grootste onderscheiding tot Doctor in de natuurwetenschappen. Zijn eerste publicaties, helder van opzet en gesteund op een grondig onderzoek, handelden uitsluitend over dierkundige onderwerpen. Mac Leod, veelzijdig en ondernemend van geest, stond aan de Universiteit achtereenvolgens als preparator, assistent, bijzonder geaggregeerde (1883) en docent (1885) gedurende jaren in dienst van de zoölogische wetenschappen (anatomie, histologie en fysiologie).

In 1887 kwam er plotseling een kentering in zijn leven en wetenschappelijke bedrijvigheid. Mac Leod werd op 16 april 1887 benoemd tot professor in de botanie. Zijn interesse, gescherpt en verruimd door verscheidene wetenschappelijke reizen naar het buitenland, verlegde zich meer en meer naar het terrein der plantkunde. De vrije natuur was zijn element en, naar het getuigenis van zijn oud-leerling Paul van Oye, kon hij het te langdurig en te intens achter elkaar microscopiseren niet langer harden.

In zijn geestelijk testament, "The Quantitative Method in Biology" (Manchester, 1919) sprak Julius Mac Leod de geloofsbelijdenis uit dat elke conclusie op veel nauwkeurige en gecontroleerde waarnemingen steunen

.../...

moest, een verrassend nieuw geluid in de biologische wetenschap, wat aanvankelijk op onbegrip stuitte. Vanaf de jaren 1893-1894 werd de bioloog ook socioloog. De lessen der levende natuur, niet deze van de zgn. beschaving, gebruikte hij als leidraad om het lot der mensen, en vooral van het volk, te kunnen verbeteren. Op 1 december 1887 werd Mac Leod medeoprichter van het "Kruidkundig Genootschap "Dodonaea" en haar voorzitter tot 1914. Hij stichtte en organiseerde de eerste "Vlaamsche Natuur- en Geneeskundige Congressen" vanaf 1887, maar trok zich terug in 1904, toen anderen een richting voorstonden, die indruiste tegen zijn later juist gebleken opvattingen. Mac Leod is de eerste Vlaamse geleerde geweest, die volksleergangen over microscopie in zijn laboratorium invoerde.

De oorlogsperiode 1914-1918 bracht onze beroemde stadsgenoot met zijn echtgenote door te Manchester, waar hem het doctoraat honoris causa in de wetenschappen van de Victoria University toegekend werd. Pas terug in België op 15 februari 1919, overleed Julius Mac Leod te Gent aan de gevolgen van een verkoudheid op 3 maart 1919.

Een groot geleerde, een ware volksvriend en Vlaming was heengegaan ...

E.S.

KUNT GE ZE NOG ? ZING DAN MEE

liedjes van vroeger uit de verzameling van Jef Klau-
sing.

HET VERDOOLDE KIND

De damp steeg op, de morgenstond,
De sneeuw viel langs de wegen
De lichtjes op de molen blonk,
Een arm knaapje tegen
Het ging naar huis, het was zo koud)
De gure wind blies door het woud) 2 x

Daar rees zijn dorpje naar omhoog
Hij zag zijn heiligdom weder
Maar tranen glommen in zijn oog
Het arme kind zonk neder
Het was zo moe, zijn dorp nog ver
Ginder blonk reeds de avondster

Waar of het knaapje blijven mocht
Wie zou er zijn moeder troosten
Een dag verging, een andre dag,
Verscheen aan het schitterende Oosten
En bij het klimmen van de maan
Vond men zijn lijkje langs de baan.

Wie had het arme kind gedood
Die daar was ingeslapen
Zijn handjes en zijn kleed waren rood
't Bloed kleefde langs de slapen
Men zag de sporen van een hond
en een voetstap die er neven stond

Een rijke jager schoot het neer
Toen hij er dicht was tegen
Omdat het knaapje lief en teer
Zich bevond op zijn wegen
Het ging door 't bos, de kortste baan,
Ziedaar wat 't knaapje had misdaan

Veel jaren zijn voorbij gegaan
Geen mens meer die 't zal weten
Waar dat die misdaad werd begaan
Het arm kind is vergeten
En 't madeliefje dat daar nu bloeit
Heeft 't bloedig plekje overgroeid.

Het gaat hier om een lied van rond de eeuwwisseling:
zeer romantisch. Op het eerste zicht zou men denken
met een "moordlied" te doen te hebben. Niets is min-
der waar. Het is veeleer een romance met een sociale
grondslag : de tegenstelling tussen arm en rijk. Het
kind dat door het bos ging om spoediger thuis te zijn
en dat door de rijke jager zomaar werd doodgeschoten.
Dat laat ons vermoeden dat het om een "socialistische
romance" gaat die, bij de opkomst van de klassenstrijd,
er op bedoeld was - zoals zoveel andere liederen -
de werkende klasse tegen de rijkaards op te zetten.

--- -----
Ons trouw bestuurslid en bezieler van ons maandblad "De Plate", Jef Klausing, is op 8 november voor de duur van twee jaar naar Maleisië vertrokken. Hij heeft vanwege de F.A.O. een nieuwe opdracht als visserij-expert bekomen. We wensen Jef veel geluk met deze aanstelling en hopen dat hij deze twee jaren in prima-conditie zal doorbrengen om zo vlug mogelijk dan zijn familie en zijn "Plate-vrienden" te vervolgen.

Jef heeft er tot op het laatst nog overal aan gehouden een afscheidsgroet te gaan brengen. Zo heeft hij een paar dagen voor zijn vertrek nog de laatste bestuursvergadering van "De Plate" bijgewoond. Maar enkele dagen voordien was hij er ook nog op uitgetrokken om aan de vrienden van de "Vlaamse Vereniging voor Familiekunde" een goededag te zeggen. We zouden beter zeggen een goede nacht ! En Jef die sportief naar hun lokaal per fiets gekomen was, zag om 1 uur 's nachts aldaar geen fiets meer staan. 's Anderendaags ging hij dit aanmelden in het politiebureau. "Waar en hoe laat ben jij je velo gestolen ?" vroeg de agent van dienst. "Vannacht om 1 uur aan de Morre" verklaarde Jef. "En wat deed gij zo laat aan de Morre ?" wenste de verbalisant te weten. "Wel een pint drinken" zei Jef. "Mijnheer, als je me voor de aap wilt houden, dan kun je best gaan" zei de politiemann, die natuurlijk niet wist dat er een clubhuis met een kleine bar in het lokaal van het V.V.F. gevestigd was. En zeggen dat dit lokaal naast het dodenhuisje vroeger dienst deed als politiebureau!

WEET U WAT EEN HANDSPEEKE IS ?

Een handspeeke is een handwerktuig, dat de foorreizigers gebruiken om onder de wielen van hun wagens als hefboom te gebruiken om de wagen alzo op de juiste plaats te brengen. Een tijdschrift uitgegeven door de "Orde van de Handspeecke" (redaktie in De Panne) liet in verband met dat werktuig een luimige bijdrage verschijnen. Was een handspeeke een toegelaten voertuig ? Mocht eenieder, gezien het een onderdeel van een voertuig was er zich van bedienen zonder vervoervergunning ? Of moest men proeven afleggen ? Ook forains hebben zin voor humor.

WIE BEZORGT ONS ?

Tussen de twee oorlogen waren er te Oostende twee groepen van nachtwakers, die de woningen van degenen die een abonnement hadden, bij nacht gingen controleren. Ze keken of de straatdeuren wel goed dicht waren, e.d. Men noemde dit in de volksmond "slot en

.... /

sleutel". Op de deuren van de huizen die gecontroleerd werden, was een ovale geëmailleerde schijf aangebracht, met de naam van de nachtwacht er op.

Wie bezorgt er thans voor het museum van "De Plate" nog exemplaren van dergelijke plaatjes? Als we ons niet vergissen was er een die door een invalieden vereniging was opgericht geworden.

DIALEKTSTUDIES

Naast het omvangrijk "Oostends woordenboek" van Roland Desnerck, dat voor zo ver we reeds vernamen, grotendeels uitverkocht is, verscheen er een wetenschappelijke studie over "Het dialect van Oostduinkerke" door A. Sercu. Het werd uitgegeven door de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde (Gent).

'T MANNEKE UIT DE MANE

De volksalmanak voor Vlaanderen " 't Manneke uit de Mane" is voor het jaar 1973 reeds verschenen. Voor 25 Fr. heeft men weer veel aangename en plezierige lectuur. Er staat ook een luimig stukje in getiteld "Van waar komt de naam 'Oostende'?".

Te bekomen bij Jan Olsen, Prinses Stefanieplein, 39 OOSTENDE.

LAPNAMEN BIJ DE OOSTENDSE VISSERIJ

Konfrater Fernand Monteny, voor wie hem niet kent bij die naam: De Witten van de Kaaie, heeft ons een belangrijke bijdrage bezorgd voor de folklore van de visserij te Oostende. Met veel zorg en moeite heeft hij de "Lapnamen" verzameld van de oostendse vissers uit de jaren '20.

Ze volgen hier naast het nummer van de boot waarvan ze eigenaar waren:

0.1	VELO	0.16	ZEELDOEK
0.2	WALVIS	0.17	JAN VAN DE WIJD
0.4	HENRI VELO	0.18	POT SIES
0.5	MESUL	0.19	FUTTE CARBON
0.6	JANTJE GERNAZE	0.22	PAAR MANSKLOEFFEN
0.7	TELLE	0.24	KOP VILAIN
0.8	TRUUS	0.25	HENRI WITTE
0.9	NESTEN VAN NEUNE	0.26	HENRI WITTE
0.10	WITTEN VAN PRATTENS	0.27	CHAREL WAELE
0.12	BOERIEUS	0.28	CHEMIEL
0.13	VESTEN	0.29	SOUZE
0.15	CHAMPAGNE ZUIPER	0.30	FRITS

.../...

0.31	FLUPPE	0.114	KOO PUUPPE
0.33	LEBBE	0.116	KATTEROGGE
0.34	RATTE	0.117	VIKTOR VAN KEUN
0.39	BULTE	0.118	SEENE BEYEN
0.40	BURLUT	0.122	FRANS VAN DEN BULTE
0.41	MUULEMAKER	0.123	STERREKIEKER
0.44	BRUUNTEN	0.125	KOO VAN DEN BULTE
0.46	DE SCHEVE	0.127	BAZEEL
0.47	ZWARTE MANNETJE	0.128	BAKKER VERLEENE
0.49	LANGE BERTEN	0.129	DE BOMME
0.50	DE VROEDEN	0.130	GROTE SCHOEN
0.52	ZWARTE MANNETJE	0.132	BULTE
0.53	DE HALVE DOON	0.133	SCHIP VAN DE ZOTTEN
0.54	TIED GENOEG	0.134	GLAZE BUSSCHOP
0.56	FREE VAN LEBBE	0.135	JULES VAN WOUTTE
0.59	DE BOER	0.139	TRUUS
0.61	LUTTE	0.141	SCHELE LOGGE
0.62	LIZA	0.144	DIKKE FRED
0.63	PLEKKE	0.145	MAURICE VAN TREBETJE
0.64	VELO	0.156	CHAREL DRAAD
0.65	LOUIS VAN DE BULTE	0.163	PIETJE BOYSER
0.67	KOUSSE	0.164	BLINDE PIER
0.68	WITTE MAREEL	0.166	SCHIETTER
0.69	DE PLATTEN	0.167	ZWARTE KREKKELEBYL
0.71	SCHELE MESSEMAKER	0.168	DE WITTE
0.72	MESUL	0.169	ZEELEEUEW
0.78	FRITS VAN DEN HALVE DOON		
0.79	DIKKE PEERE	0.171	KLOEFFESCHIETTER
0.84	WARDEN VAN NATTEN	0.176	BULTE PETOIT
0.90	DE NEUZE	0.180	NEUZE
0.91	DE JAGER	0.182	JEF KRAKER
0.92	SCHEETEGEM	0.183	ZWARTEN OSCAR
0.93	DE SCHERPEN	0.184	SCHRAMME
0.94	LEON RATTE	0.185	ALFONS VAN STIRREL
0.95	JAN LEYE	0.198	TONE DE KLAKKER
0.96	JAN BENNE	0.204	MEDARD WITZEULE
0.100	BARBEETJE	0.206	SMITJE
0.104	TURRUT	0.208	PIER VAN BOETTEN
0.106	JUULTJE VAN DE DOOD	0.209	PIETJE MIZERIE
0.108	LUIE SIESSEN	0.221	SIENEN MOSTAERD
0.109	NEUZE VIAENE	0.248	PIETO SCHARRE
0.111	BASTARDJE	0.253	ZOTTE POL
0.112	POL DE ZOT	0.331	PEERDEBLOED

open boten :

0.1 EEN OOR

Als dat geen 100 % folklore van het zuiverste (zee) water is ; dan weten wij het zelf niet meer !
